

Komisja uważa, że poprzez nałożenie opłaty nadzwyczajnej przeznaczonej na pokrycie kosztów usługi powszechnej poniesionych w okresie poprzedzającym przyjęcie ustawy nr 35/2012, Republika Portugalska naruszyła zasady przejrzystości, najmniejszego zakłócenia konkurencji, niedyskryminacji i proporcjonalności, których przestrzeganie wymagane jest przez art. 13 ust. 3 i załącznik IV część B dyrektywy o usłudze powszechnej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. 2002, L 108, s. 51).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-239/11, Sigma Alimentos Exterior/Komisja, wniesione w dniu 25 stycznia 2019 r. przez Sigma Alimentos Exterior S.L.

(Sprawa C-50/19 P)

(2019/C 112/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Sigma Alimentos Exterior S.L. (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie niniejszego odwołania;
- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-239/11 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2011/282/UE z dnia 12 stycznia 2011 r. ⁽²⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 tej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie opiera się na dwóch zarzutach, z których drugi dzieli się na trzy części:

- zarzut pierwszy, dotyczący nieprawidłowej wykładni [dokonanej w] wyroku *World Duty Free* ⁽³⁾ ze względu na przyjęcie błędnych kryteriów porównywalności, co z kolei pociągnęło za sobą niewłaściwą ocenę tego, czy mamy do czynienia z selektywnością i, co za tym idzie, ocenę tego, czy doszło do bezprawnego przyznania pomocy z naruszeniem postanowień art. 107 TFUE;
- zarzut drugi, dotyczący błędu, jaki miał zostać popełniony ze względu na stwierdzenie, że ewentualne uznanie struktur transgranicznych za przeszkody prawne nie podważa wniosku, zgodnie z którym sporny środek był selektywny, na podstawie błędnej analizy trzystapowej metody przyjętej przez Komisję w celu ustalenia tego, czy doszło do bezprawnego przyznania pomocy. Popełnione przez Sąd błędy dotyczą:
 - identyfikacji powszechnie obowiązującego w danym państwie członkowskim systemu podatkowego z naruszeniem przepisów art. 107 TFUE dotyczących uznawania pomocy państwa za bezprawnie przyznaną;

- nieuznania rozpatrywanego środka za mającego charakter ogólny, również z naruszeniem przepisów art. 107 TFUE;
- oceny istnienia odstępstwa od stanowiącego ramy odniesienia powszechnie obowiązującego w danym państwie członkowskim systemu podatkowego, ponownie z naruszeniem art. 107 TFUE.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd dopuścił się szeregu naruszeń art. 107 ust. 1 TFUE, a także zasady neutralności podatkowej oraz, pod wieloma względami, uzupełnił rozumowanie przyjęte przez Komisję z spornej decyzji pod względem merytorycznym, a wręcz zastąpił je swoim własnym rozumowaniem, co już samo w sobie może stanowić podstawę uchylecia zaskarżonego wyroku.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 15 listopada 2018 r. Sigma Alimentos Exterior/Komisja (T-239/11, niepublikowany, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 stycznia 2011 r. 2011/282/UE w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 135, s. 1).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/World Duty Free Group i in. (sprawy połączone C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisja, wniesione w dniu 25 stycznia 2019 r. przez World Duty Free Group, SA

(Sprawa C-51/19 P)

(2019/C 112/36)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: World Duty Free Group, SA, poprzednio Autogrill España, SA (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Interwienenci popierający żądania skarżącej w pierwszej instancji: Królestwo Hiszpanii, Republika Federalna Niemiec i Irlandia

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 listopada 2018 r.;
- Uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności i ostateczne stwierdzenie nieważności spornej decyzji oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 15 listopada 2018 r. Sąd wydał będący przedmiotem niniejszego odwołania wyrok T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisja⁽¹⁾. W wyroku tym Sąd oddalił wniesioną przez World Duty Free Group skargę przeciwko wydanej przez Komisję Europejską decyzji z dnia 28 października 2009 r.⁽²⁾ dotyczącej uregulowanej w art. 12 ust. 5 hiszpańskiej ustawy o podatku od osób prawnych „finansowej wartości firmy”.

Wnosząca odwołanie opiera je na jednym zarzucie, dotyczącym naruszeń prawa, jakich miał się dopuścić w zaskarżonym wyroku Sąd dokonując wykładni art. 107 ust. 1 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie dotyczącym pojęcia „selektywności”.